Ἔτος Δ'. Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰανουαρίου Παρασκευῇ 1903 Ἀριθ. 201

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς . . . . . Δρ. χρ 10

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην, δικηγόρον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (περὶ τῆς πρὸς τοὺς Τούρκους πολιτικῆς ἡμῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐπιζητουμένας νῦν μεταρρυθμίσεις). — *Ἠπειρωτικαὶ εἰδήσεις.* — *Μικρὰ Ἀσία (Καρία· ἡ πόλις Μύλασα)* — *Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι.* — *Ποία διὰ τοὺς Ἕλληνας ἡ σημασία τῆς Μακεδονίας.* — *Οἱ ξένοι περὶ ἡμῶν.* — *Χαιρετισμὸς πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐν Νεαπόλει σπουδαστὰς τοῦ ποιητοῦ Στεφ. Μαρτζώκη.* — *Τὰ ἐν Ἑλλάδι.* — *Ἀνόρθωσις τῆς ταχυδρομικῆς καὶ τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας.* — *Ἐπιφυλλίς.* *Τίς ἡ ἔννοια καὶ ἡ οὐσία τοῦ χρόνου.*

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 23 Ἰανουαρίου 1903.

Δὲν εἶναι τὸ παράπαν ἀπίθανος ἡ εἴδησις τῆς συναδέλφου ἀθηναϊκῆς «Ἑστίας», ὅτι ἡ Πύλη ἀπηγόρευσεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων νὰ διενεργήσῃ ἐράνους ἐν Ἑλλάδι.

Τοὺς Ἕλληνας ἡ Τουρκία ἐνθυμεῖται, ὅταν στενοχωρῆται ὑπὸ τῶν μεγάλων αὐτῆς ἐχθρῶν, ἀλλ' οὐδεμίαν παραλείπει εὐκαιρίαν νὰ συντρίβῃ αὐτοὺς ὑπὸ τὴν βάρβαρον πτέρναν της, ὅταν εὑρίσκῃ αὐτοὺς μεμονωμένους, ὅταν δὲν ἔχῃ ἀνάγκην νὰ ἀντιτάξῃ τὴν δύναμίν των κατ' ἀξιώσεων τρίτων.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο συνδυαζόμενον πρὸς μυρία ἄλλα, πρὸς τὸν σήμερον ἀγγελλόμενον ἐξισλαμισμὸν ὁλοκλήρου οἰκογενείας ἐν Ἠπείρῳ, πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ καταδιώξεις τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλήνων πολιτῶν, πρὸς τὴν αὐθαίρετον καὶ παρὰ τὰς συνθήκας φορολογίαν αὐτῶν, πρὸς τὴν ἀμείλικτον πίεσιν κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων αὐτῆς καθ' ἅπαν τὸ ὀσμανικὸν κράτος, πρέπει νὰ διδάξῃ ἡμᾶς ἅπαξ διὰ παντὸς καὶ θεραπεύσῃ ἀπὸ τῆς ἀνιάτου νόσου τοῦ ἀπατᾶσθαι διὰ τῶν προσχημάτων, τοῦ λησμονεῖν ὅσα ἐπάθομεν κακά, τοῦ προθυμοποιεῖσθαι νὰ τείνωμεν φιλίαν τὴν χεῖρα πρὸς τὴν φυλὴν τὴν ἀδιόρθωτον, τὴν πονηρευομένην καὶ δολίως ἀπατῶσαν, ὅταν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πιέζηται, τὴν ἐπανερχομένην εἰς τὴν ἀγριότητα αὐτῆς, ὅταν λύηται ἀπὸ τῶν ἀναγκῶν ἐκείνων.

Δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ ἀκούομεν συμβουλὰς συνέσεως καὶ μετριοπαθείας πρὸς τοὺς Τούρκους σήμερον. Ἀπανταχόθεν συνιστᾶται ἡ ἐκμετάλλευσις (πόσον ἀξιοπρεπὴς ἡ ἔκφρασις) τῶν δεινῶν σήμερον διὰ τὴν Τουρκίαν περιστάσεων καὶ ὅλοι εὑρίσκουσι θαυμασίως κατάλληλον τὴν εὐκαιρίαν ταύτην νὰ φανῶμεν καὶ οἱ Ἕλληνες ἡμεῖς μίαν φορὰν διπλωμᾶται!

Ἀλλ' ὅλοι οὗτοι οἱ αὐτοδίδακτοι διπλωμᾶται δὲν θέλουσι νὰ ἴδωσιν, ὅτι εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν ταύτην ἡμεῖς θὰ ἀποβῶμεν τὸ παίγνιον τῶν Τούρκων, οἵτινες θὰ μεταχειρισθῶσιν ἡμᾶς ὡς μετεχειρίσθησαν τοὺς Βουλγάρους κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου καὶ ἀφ' οὗ πληρώσωσι τὰς κενὰς ἡμῶν κεφαλὰς δι' ἀέρος ἐπαγγελιῶν μηδέποτε πραγματοποιηθησομένων θὰ λακτίσωσιν ἡμᾶς ὡς *ἀεὶ παιδία*.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἡ ὑλικὴ σκοπιμότης, ἥτις τελείως ἐλλείπει ἀπὸ τῆς πολιτικῆς ταύτης. Βαρύτερον καὶ ἀσυγχώρητον θὰ καταστῇ τὸ σφάλμα ἡμῶν ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως. Ἄρνησις οἰκτρὰ καὶ ἐπονείδιστος τῆς συγχρόνου ἡμῶν ἱστορίας θὰ εἶναι τὸ νὰ συνταχθῶμεν μὲ τὴν Τουρκίαν καθ' ἣν ἡμέραν ὁλόκληρος ἡ Εὐρώπη πιέζῃ αὐτὴν νὰ βελτιώσῃ τὴν τύχην τῶν ὑπηκόων της, μαρτυροῦντες οὕτω, ὅτι εὐνομεῖται τὸ ὑπήκοον ἐν Τουρκίᾳ, ὅτι εὐημεροῦσι καὶ ἰσονομοῦνται τὰ ἑκατομμύρια τῶν Ἑλλήνων ραγιάδων τῆς Τουρκίας, ὅτι δὲν ζητεῖται παρ' αὐτῶν τὸ δέρμα, οὐδὲ πιέζονται ἐνίοτε νὰ ἀλλάξωσι καὶ αὐτὴν τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων των, ὅτι δὲν ἀφῃρέθη αὐτοῖς τὸ στοιχειῶδες καὶ ἀναφαίρετον παρ' ἀνθρώποις δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπικοινωνῶσι πνευματικῶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν καὶ νὰ ἐπικουρῶσιν ἀλλήλοις ἐν ταῖς ὑψίστοις τῆς ἀνθρωπότητος ἀνάγκαις, οἷα ἡ θρησκεία καὶ ἡ γλῶσσα.

Ἀλλ' οἱ περίφημοι οὗτοι ἀπὸ τῶν γραφείων διπλωμᾶται ἐσκέφθησαν κἂν τί θὰ εἴπωσι τὰ ἑκατομμύρια ἐκεῖνα τῶν τυραννουμένων, τῶν ἐκβιαζομένων, τῶν λῃστευομένων καὶ ἐξοριζομένων καὶ ἐν εἱρκταῖς σηπομένων ἀδίκως Ἑλλήνων, ὅταν ἀκούσωσιν, ὅτι οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν συντάσσονται καὶ εὑρίσκονται σφιγκτὰ περιεπτυγμένοι μὲ τὸν ὑβριστὴν τῆς τιμῆς των, τὸν ἅρπαγα τῆς περιουσίας των, τὸν περιφρονητὴν τῆς θρησκείας των, τὸν κοινὸν καὶ ἀδιάλλακτον ἀπ' αἰώνων ἐχθρὸν τοῦ Γένους, τὸ τέρας ἐκεῖνο, ὅπερ ἡ θεία Πρόνοια ἐξαπέστειλε πρὸς ἐξιλασμὸν τῶν μεγίστων τῆς φυλῆς ἡμῶν ἐν τῷ παρελθόντι ἁμαρτημάτων καὶ ὅπερ εἶναι ἡ μόνη αἰτία, δι' ἣν σήμερον φοβούμεθα τοὺς Βουλγάρους, δι' ἣν τοσαῦτα οὗτοι ἠδυνήθησαν νὰ καταφέρωσι καθ' ἡμῶν πλήγματα;

Ἐπτοήθημεν, διότι εἴμεθα ἐξ ἀμαθείας καὶ ἀγνοίας τῶν ἡμετέρων δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας ἄτολμοι μέχρι ἀνανδρίας, πρὸ τῶν φωνασκιῶν τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν ἐπιβούλων αὐτῶν τεχνασμάτων, ἀντὶ δὲ νὰ ὑπερθεματίσωμεν εἰς τὰ αἰτήματα αὐτῶν παριστῶντες εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ πείθοντες αὐτήν, ὅτι ὅλοι οἱ ὑπὸ τὴν Τουρκίαν πληθυσμοὶ τὰ αὐτὰ πάσχουσι δεινὰ καὶ τὴν αὐτὴν ὑφίστανται τυραννίαν, ἀντὶ δ' ἑνὸς κτυπήματος καὶ τῶν Βουλγάρων τὰς ὑπερφιάλους ἀξιώσεις καὶ τὰ ἐπίβουλα σχέδια νὰ ματαιώσωμεν καὶ εἰς τοὺς Τούρκους νὰ δείξωμεν, ὅτι ἀδιαφόρους δὲν εὑρίσκει ἡμᾶς ἡ τύχη τῶν ὑπ' αὐτοὺς Ἑλλήνων, ἡμεῖς ἐρχόμεθα νὰ συνηγορήσωμεν ἀπολογούμενοι ὑπὲρ τῆς τουρκικῆς βαρβαρότητος καὶ συνεκφέρωμεν καταδικαστικὴν τὴν ἀπόφασιν, ὅπως καὶ ἡ Μακεδονία μείνῃ ἀμεταρρύθμιστος καὶ ἡ Ἤπειρος ἐξακολουθῇ ἐρημουμένη καὶ ἡ Θράκη ἐξισλαμιζομένη διὰ τῆς βαθμιαίας ἐγκαταστάσεως Τούρκων προσφύγων ἐκ Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης, ἐκ Δοβρούτσης καὶ Βουλγαρίας καὶ Κρήτης καὶ αἱ νῆσοι ἐκτουρκιζόμεναι διὰ τῆς φυγαδεύσεως τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν κατοίκων.

Ὁπόσον σοφὸς ἦτο ὁ πολιτικὸς ἐκεῖνος ἀνήρ, ὅστις εἶπεν, ὅτι ἡ ἀρίστη διπλωματία εἶναι ἡ στηριζομένη εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων! Ἡ ἀλήθεια μόνη θὰ σώσῃ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἐξευτελισμοῦ, εἰς ὃν ὠθούμεθα ἀπαρνούμενοι τὰς ἱστορικὰς ἡμῶν παραδόσεις εἰς τὰς παρούσας τῆς ἡμετέρας φυλῆς ἀνάγκας, ἡ ἀλήθεια καὶ μόνη αὕτη θὰ βοηθήσῃ ἡμᾶς, ἂν σωφρονῶμεν, εἰς το νὰ ἀντιταχθῶμεν καὶ ματαιώσωμεν τὰ σχέδια τῶν Βουλγάρων. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἀλήθεια ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν καὶ τὴν συνείδησιν τῆς στοιχειώδους ταύτης ἀνάγκης τοῦ νὰ εἰμεθα ἰσχυροὶ, τοῦ νὰ ἀπαιτῶμεν ἐξ ἡμῶν αὐτῶν τὰ ἡμέτερα δίκαια, διότι οἱ ἐπαῖται ἐπιτυγχάνουσιν ἐνίοτε ψυχία τινὰ παρὰ τῶν πλουσίων, ἀλλὰ μεῖζον τῆς περιφρονήσεώς των οὐδέποτε κατορθοῦσιν.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐξιλαμισμὸς ὁλοκλήρου οἰκογενείας Χριστιανῶν. — *Φροῦδαι αἱ ἐκ τῶν μεταρρυθμίσεων ἐλπίδες.*

Ἠπειρῶται ἀφιχθέντες νεωστὶ ἐξ Ἰωαννίνων διηγοῦνται τὰ ἀκόλουθα:

Ἐνῷ διὰ τῶν ἐπαγγελλομένων ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως νὰ ἐφαρμοσθῶσι μεταρρυθμίσεων προσδοκᾶται καὶ ἐλπίζεται ἡ βελτίωσις τῆς τύχης (;!) τῶν χριστιανῶν ὑπηκόων τοῦ Σουλτάνου, τὴν κοινὴν ἐν Ἠπείρῳ γνώμην κρατεῖ πικραμένη, ἀνήσυχον καὶ ἀπέλπιδα τὸ ἐν Ἰωαννίνοις λαβὸν χώραν τὴν προχθὲς Τετάρτην 15 τ. μ. ἀλγεινότατον γεγονός. Ὁλόκληρος οἰκογένεια ἡ τοῦ Βασιλ. Παπακοσμᾶ ἐκ Πέτρας (Μαλακασίου) συγκειμένη ἐξ 6 ἀτόμων (γονέων, ἀδελφῆς καὶ 3 ἀνηλίκων τέκνων, ἐξ ὧν τὸ πρεσβύτερον ἦν μόλις ἑπταετὲς) παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ Μεχκεμὲ Ἰωαννίνων ζητοῦσα καὶ ἐπιμένουσα μετὰ δακρύων ἀπογνώσεως νὰ ἐξισλαμισθῇ.

Καθ' ἃ διηγήθησαν ἡ δυστυχὴς αὕτη οἰκογένεια περιῆλθεν εἰς ἀπελπισίαν ἐκ τῆς μαύρης δυστυχίας καὶ ἐκ τῆς σκληρότητος τοῦ δημοσίου εἰσπράκτορος καταπιέζοντος αὐτὴν ὅπως λάβῃ ἄνευ ἀναβολῆς τοὺς καθυστερουμένους Κυβερνητικοὺς φόρους ἐνῷ ἐστερεῖτο καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου.

Περιοριζόμεθα ν' ἀναφέρωμεν ἁπλῶς τὸ θλιβερὸν τοῦτο γεγονὸς παραιτούμενοι παντὸς σχολίου, τόσον κατὰ τῶν πειθαναγκασάντων καὶ ἐνθαρρυνάντων ἐν τῷ ἀκαθέκτῳ αὐτῶν θρησκευτικῷ φανατισμῷ (ἀξίῳ οὐχὶ τῆς νῦν ἐποχῆς τῆς ἰσότητος καὶ τῶν μεταρρυθμίσεων) τοὺς δυστυχεῖς ἐκείνους εἰς τὸ ἀπονενοημένον αὐτῶν κίνημα, ὅσον καὶ κατὰ τῶν μὴ προσπαθούντων νὰ προλαμβάνωσι τὰ τοιαῦτα ἀρμοδίων. Εὐελπιστοῦμεν μολαταῦτα, ὅτι ἡ Α. Ε. ὁ Γενικὸς Διοικητὴς λαμβάνων ἄλλως ὑπ' ὄψιν τὰς σοβαρὰς καὶ ἐντόνους, ὅσον καὶ δικαίας παραστάσεις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰωαννίνων, ὅπως ἀναβληθῇ ἐπὶ 8-10 ἡμέρας ὁ ἐξισλαμισμός, ἵνα νουθετηθῶσι δεόντως οἱ ἀπονενοημένοι καὶ ἀξιοθρήνητοι οὗτοι, δὲν θέλει ἐπιτρέψει τὴν πραγματοποίησιν καὶ τῆς ἐξισλαμίσεως ταύτης, ἥτις θὰ εἶναι ἡ τρίτη ἐντὸς τῶν τριῶν τελευταίων μηνῶν καὶ ἡ σπουδαιοτέρα ὡς ἀφορῶσαν εἰς ὁλόκληρον οἰκογένειαν, ἐνῷ αἱ δύο πρῶται ἀπέβλεπον μόνον εἰς ἄτομα.

Τὸ μεταρρυθμιστικὸν ἔργον τῆς διοικήσεως δὲν κατέστησεν εἰσέτι καταφανεῖς τοὺς καρποὺς αὐτῆς πλὴν σχετικῆς τινος τάξεως καὶ ἐμπεδώσεως τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ὀφειλομένων μᾶλλον εἰς τὸν ἐκτάκτως δριμὺν χειμῶνα καὶ τὴν καλύπτουσαν τὰ Ἠπειρωτικὰ ὄρη μέχρι τῶν ὑπωρειῶν αὐτῶν χιόνα ἢ εἰς ἄλλα αἴτια.

Αἱ ὑποβληθεῖσαι αἰτήσεις παρὰ χριστιανῶν δικηγόρων καὶ τινων πρώην κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων τοιούτων (περὶ τὰς 10 ἐν ὅλῳ) ὅπως διορισθῶσιν ἀζάδες εἰς τὰς διαφόρους ὑποδιοικήσεις τοῦ Βιλαετίου Ἰωαννίνων ἐστάλησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως τύχωσιν ἐπικυρώσεως ἐκ τούτων μόναι αἱ δι' ἰδιαιτέρας συστάσεως τοῦ Βαλῆ εὐνοηθεῖσαι.

Ὁ γνωστὸς Ἀχμὲτ Χουλιασῆς ἐκ τῶν προκρίτων Τούρκων Ἰωαννίνων, ὁ στενὸς τοῦ Ἐσσὰτ πασᾶ φίλος, ἀμνηστευθεὶς ὑπὸ τοῦ Βαλῆ Ὀσμὰν πασσᾶ ἐπανέρχεται προσεχῶς εἰς Ἰωάννινα.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Καρία.

Ἡ πόλις Μύλασα. Τίς ἡ νῦν κατάστασις τῆς ἄλλοτε ἐνδόξου ταύτης πόλεως; Πληθυσμὸς τῆς πόλεως καὶ τῆς ὀρθοδόξου κοινότητος ἰδίᾳ. — *Εἰς τί ὀφείλεται τῶν ἡμετέρων ἡ κατάστασις καὶ τί τὸ πρακτέον πρὸς ἀνόρθωσιν.*

Λόγιος ὁμογενὴς περιηγούμενος διάφορα τῆς Μ. Ἀσίας μέρη χάριν ἀρχαιολογικῶν μελετῶν ἐπέστειλεν ἡμῖν τὴν ἑπομένην ἐπιστολήν.

Ἀγαπητὲ φίλε.

Δὲν δύναμαι ν' ἀπομακρυνθῶ ἀπὸ τῆς ἀρχαίας πρωτευούσης τῆς Καρίας, τῶν *Μυλάσων*, εἰς ἣν ἀρχαιολογικὴ περιεργία ἤγαγέ με, πρὶν χαράξω σοι ὀλίγας γραμμὰς περὶ τῆς νῦν καταστάσεως τῶν Ἑλλήνων κατοίκων τῶν Μυλάσων ἐπιφυλασσόμενος, ἵνα ἐπανέλθω ἀκριβέστερον.

Ἡ τὸ πάλαι περίφημος αὕτη διὰ μέγεθος καὶ κάλλος πρωτεύουσα τῶν ἀρχαίων βασιλέων τῆς Καρίας κατοικεῖται νῦν ὑπὸ Ἑλλήνων, Ὀθωμανῶν καὶ Ἑβραίων περὶ τὰς 7,000 ἀνερχομένων. Ἐκ τούτων τὸ ἥμισυ περίπου εἰσὶν Ἕλληνες, οἱ δὲ λοιποὶ Ὀθωμανοὶ καὶ Ἑβραῖοι. Ἀσχολοῦνται δὲ περὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς, τὸ ἐμπόριον καὶ βιοποριστικάς τινας τέχνας. Οἱ ἡμετεροι ἄλλοτε ἅτε ὑπερέχοντες διανοητικῶς ἤκμαζον· ἦσαν γεωκτήμονες, εἶχον ἐν χερσὶν αὐτῶν τὸ ἐμπόριον καὶ ἀπετέλουν τὴν εὐποροῦσαν ἐν Μυλάσοις τάξιν. Νῦν ὅμως περιῆλθον εἰς πενίαν, ἀπώλεσαν τὴν γῆν, ἥτις περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν συνοίκων Ὀθωμανῶν, ἐξέφυγεν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν τὸ ἐμπόριον, ὃ ἥρπασαν οἱ Ἑβραῖοι καὶ ἀποζῶσι νῦν ἐκ βαναύσων τινῶν ἀσχολιῶν. Ὅτε ηὐπόρουν οἱ εὐλογημένοι δὲν ἐφρόντισαν περὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς νέας γενεᾶς, ἵνα καταστήσωσιν αὐτὴν ἱκανὴν νὰ κρατήσῃ τὴν θέσιν αὐτῶν ἀπέναντι τῶν συνοίκων καὶ τὴν εὐπορίαν, ἀλλ' ὀλιγωρήσαντες τῆς μορφώσεως τῶν ἑαυτῶν τέκνων ἀφῆκαν ἐλεύθερον τὸ στάδιον τῆς νίκης εἰς τοὺς κάλλιον αὐτῶν μεμορφωμένους Ἑβραίους.

Ἐξ ὑπετρισχιλίων ὁμογενῶν κατοίκων τῶν Μυλάσων *δύο* μόνον, *δύο*, ὡς ἐξετάσας ἔμαθον, γινώσκουσι γράμματα Ἑλληνικοῦ Σχολείου, πάντες δ' οἱ λοιποὶ εὑρίσκονται ἐν παχυλωτάτῃ ἀμαθείᾳ καὶ ὀλίγιστοι ἐξ αὐτῶν δύνανται ν' ἀναγινώσκωσι μηχανικῶς! Ἀντιθέτως δὲ πρὸς τὴν διανοητικὴν ταύτην κατάστασιν τῶν ἡμετέρων οἱ Ὀθωμανοὶ καὶ οἱ Ἑβραῖοι προοδεύουσιν ἔχοντες ἐκεῖνοι μὲν τὸ κυβερνητικὸν ταμεῖον γενναιότατον καὶ προθυμότατον ἐπίκουρον, οὗτοι τοὺς ἐκ τοῦ ἐμπορίου συγκομιζομένους πλούτους αὐτῶν.

Τήκεται ἡ καρδία μου ἀναμιμνησκομένου τὴν ἱστορίαν τῆς πόλεως καὶ βλέποντος τὴν ἀδόκητον τῶν πραγμάτων μεταβολήν, νέκρωσιν παρὰ τοῖς ἄλλοτε ζωὴν πανταχόσε ἐγκατασπείρουσιν Ἕλληνοι, ζωὴν δὲ παρὰ τοῖς φύσει στασίμοις στοιχείοις.

Τῆς θλιβερᾶς ταύτης καταστάσεως βαθεῖαν ἔχοντες συναίσθησιν οἱ ἡμέτεροι προσπαθοῦσι πάσῃ δυνάμει νὰ βελτιώσωσι τὴν ἑαυτῶν θέσιν. Ἐφέτος ηὐτύχησαν νὰ προσλάβωσι διδάσκαλον ἅμα καὶ ἱεροκήρυκα προλύτην τινὰ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, τὸν ἱερολογιώτατον κ. Ἰωάννην Κουκούλην, Σάμιον, ὅστις κατώρθωσε διὰ ἐνθουσιώδους κηρύγματος καὶ διδασκαλίας νὰ ἐμψυχώσῃ τοὺς ἀψύχους καὶ νὰ ἐμβάλῃ αὐτοῖς ζωήν. Ἐσχημάτισεν Ἀστικὴν Σχολὴν ἑξάτακτον, ἣν διευθύνει ἔχων συνεργάτην καὶ ἕτερον διδάσκαλον. Ἐργάζονται δ' ἀμφότεροι ἐνθουσιωδῶς ἀντλοῦντες τὸ σθένος ἐκ τῆς μεγάλης ἱστορίας τῆς τε πόλεως καὶ χώρας. Ἀλλὰ τί δύνανται νὰ πράξωσι δύο μόνον διδάσκαλοι ἓξ τάξεις διδάσκοντες; Ἡ πτωχὴ ὀρθόδοξος κοινότης δὲν δύναται νὰ προσλάβῃ καὶ τρίτον. Καὶ αὐτὸ τὸ οἴκημα τῆς Σχολῆς δὲν εἶνε εὐπρεπές, κεῖται δὲ ἐντὸς τοῦ *νεκροταφείου!* Σαφὲς σύμβολον τοῦ ὅτι ἐκ νεκρῶν προσπαθοῦσι ν' ἀναστηθῶσιν. Ἐὰν τὴν νεκρανάστασιν ταύτην ἐπεχείρουν κατὰ μίαν γενεὰν πρότερον, ἢ μᾶλλον ἐὰν προυνόουν νὰ διατηρήσωσι τὴν ὑπάρχουσαν ἐν αὐτοῖς ζωὴν καὶ δύναμιν, βεβαίως δὲν θὰ διετέλουν νῦν ἐν τοιαύτῃ ὑποδεεῖ καταστάσει ἀπέναντι τῶν Ὀθωμανῶν καὶ Ἰσραηλιτῶν. Τὸ πάθημα τῶν Μυλασίων ἂς διδάξῃ τοὺς νωχελῶς πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἑαυτῶν τέκνων ἔχοντας. Οἱ ἱστάμενοι καὶ Μυλασεῖς ἂν ἦνε μένουσιν ὀπίσω καὶ τῶν Ὀθωμανῶν καὶ τῶν Ἑβραίων. Οἱ οὐ πρὸ πολλοῦ ἀκμάζοντες Μυλασεῖς Ὀρθόδοξοι ὀλιγωρήσαντες τῆς μορφώσεως τῶν ἑαυτῶν τέκνων παρήγαγον γενεὰν ἀνίκανον ν' ἀνταγωνισθῇ ἐν μὲν τῷ ἐμπορίῳ πρὸς τοὺς ὑπερτέρους κατὰ τὴν μόρφωσιν Ἑβραίους, περὶ δὲ τὴν κτῆσιν γῆς πρὸς τοὺς δεσπότας αὐτῶν καὶ οὕτως ἀπώλεσαν καὶ γῆν καὶ ἐμπόριον.

Ἐπεσκέφθην τὸ σχολεῖον, εἶδον ὄψεις μαθητῶν εὐφυεστάτας. Τὴν ἐντύπωσίν μου ἐπεκύρωσαν καὶ οἱ δύο διδάσκαλοι. Ὁ Διευθυντὴς μοὶ ἐπήνεσε τὴν εὐφυΐαν τῶν νέων Μυλασέων, ἀλλὰ δαμάζει αὐτούς, προσέθηκεν, ἡ πενία, δι' ἣν ἄλλοι μὲν δὲν δύνανται νὰ φοιτῶσι τακτικῶς εἰς τὸ σχολεῖον, ἄλλοι στεροῦνται βιβλίων καὶ ἄλλοι ἀποφοιτῶσι πρὸς εὕρεσιν πόρου ζωῆς.

Ἡ ἀξιολογωτάτη αὕτη Ὀρθόδοξος κοινότης ταχέως θὰ ἠνωρθοῦτο πάλιν, ἐὰν διερρυθμίζοντο ἀτφαλῶς τὰ τοῦ Σχολείου καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς. Ἐὰν ἐξεπαιδεύοντο δύο τρεῖς εὐφυεῖς νέοι ἐν ἱερατικῇ τινι σχολῇ ἢ ἐν ἱεροδιδασκαλείῳ ἢ διδασκαλείῳ, ὅπως ἀντὶ μικροῦ μισθοῦ χρησιμεύσωσιν ὡς διδάσκαλοι καὶ ἱερεῖς ἔγγαμοι ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, οὕτω τὰ Μύλασα θὰ προσεκτῶντο διδακτικὰς δυνάμεις ἐκλεκτάς, διαρκεῖς καὶ ὀλιγοδαπάνους ὡς ἐγχωρίας. Ἀλλὰ τίς θὰ παρασκευάσῃ τὰς διδακτικὰς ταύτας δυνάμεις τῆς Κοινότητος ἐν ἀπορίᾳ διατελούσης; Ὁ εὐεργετικώτατος Σύλλογος τῶν Μικρασιατῶν, ὁ τοσαύτας ἐν ὁμοίαις ἀνάγκαις διατελουσας κοινότητας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εὐεργετήσας δὲν δύναται νὰ ἐκτείνῃ τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν παλαιφατον πρωτεύουσαν τῆς Καρίας; Ἢ ἂν ὁ ἀπείρους ἀνάγκας ἔχων νὰ θεραπεύσῃ Σύλλογος μὴ ἐπαρκῇ πρὸς θεραπείαν καὶ τῆς ἀνάγκης ταύτης, δὲν ὑπάρχει που εὐπορός τις Μυλασεὺς ἢ πρὸς τὰς ἀξιοδακρύτους τύχας τῆς πάλαι ἐνδόξου πόλεως συμπαθὴς ὁμογενής, ἵνα παράσχῃ τῷ Συλλόγῳ τὰ μέσα, ὅπως πράξῃ καὶ ὑπὲρ τῆς ἀτυχησάσης Ὀρθοδόξου κοινότητος Μυλάσων ὅ,τι ὑπὲρ πλείστων Ὀρθοδόξων κοινοτήτων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἔπραξε καὶ πράττει; Προβάλλω τὴν πρότασιν νὰ ἐκτείνῃ ὁ Σύλλογος χεῖρα ἐπαίτιδα ὑπὲρ τῆς κοινότητος ταύτης καὶ ἐλπίζω ὅτι ἐκ τῶν φιλογενῶν Ἑλλήνων, οἵτινες τὴν εὐπορίαν αὐτῶν θεωροῦσιν ἀφορμὴν πρὸς εὐεργεσίας, θὰ εὑρεθῇ τις νὰ δαπανήσῃ μικρόν τι χρηματικὸν ποσὸν πρὸς ἀνόρθωσιν ἀναξιοπαθούσης ἱστορικωτάτης Ἑλληνικῆς πόλεως.

ΠΟΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ὡρίσαμεν τὰς χώρας ἐκείνας τῆς λεγομένης σήμερον Μακεδονίας, *ὧν μὲν ἄνευ ἑλληνικὴ φυλὴ ὡς αὐθυπόστατος ἐθνικὴ ἀτομικότης ἀσφαλὲς ἔχουσα τὸ παρὸν καὶ βεβαίαν τὴν ἱστορικὴν σταδιοδρομίαν ἐν τῷ μέλλοντι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ*, ἃς δὲ κατέχουσα ἀφό-

ὅσος μὲν δύναται νὰ ἀτενίζῃ τοὺς γείτονας, αὐτάρκως δὲ νὰ συνεχίσῃ τὴν ταχείαν αὐτῆ ἀποστολὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Τοῦτο ὑπεσχέθημεν νὰ ἀποδείξωμεν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ.

Πολλοὶ μὲν τῶν ἀλλοδαπῶν ἐξ ἀγνοίας, οἱ πολέμιοι δ' ἡμῶν ἐξ ἐπιβούλων σκοπῶν ὁμιλοῦντες περὶ ἑλληνικῶν δικαίων ἐπὶ τῆς Μακεδονίας ἐξετάζουσι ταῦτα ἐν σχέσει μόνον πρὸς τὸ μικρὸν ἑλληνικὸν βασίλειον. Ἡ Μακεδονία, ἀποραίνονται οὗτοι, κατοικεῖται ὑπὸ δύο καὶ ἡμίσους ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ δὲ τούτου οἱ Ἕλληνες δὲν ἀνέρχονται οὐδὲ εἰς τὸ τρίτον. Ἡ τύχη ἄρα τῆς χώρας ταύτης, συμπεραίνουσιν ἀμφότεραι αἱ τάξεις τῶν ἀνθρώπων τούτων, ἤττον ἐνδιαφέρει τοὺς Ἕλληνας ἢ τοὺς ἀλυκοὺς κρίνεσι τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου, καὶ ἀναγνὼν δ' ἑνίκα τοῦτο ἡ λύσις τοῦ Μακεδονικοῦ προβλήματος; ὅπως ἀσφαλῶς διαρκῇ τὴν εἰρήνην ἐν τῇ νοτιοανατολικῇ ἠσχατιᾷ τῆς Εὐρώπης, πρέπει νὰ δοθῇ τοιαύτη, ὥστε νὰ ἱκανοποιήσῃ ὅ,τι πλείστον τὰς ἀξιώσεις τῶν Σέρβων καὶ Βουλγάρων. Ἡ Ἑλλὰς ἐξακολουθοῦσαν οἱ κοῦροι οὗτοι σκεπτόμενοι ὀφείλει νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ τρίγωνον τοῦ Ἀλιακμόνος, δὲν θὰ ὑποστῇ δὲ μεγάλην ζημίαν, ἂν ἐν τῇ τοιαύτῃ τῶν μακεδονικῶν χωρῶν κατανομῇ ἀπολέσῃ ἑκατὸν ἢ διακοσίας χιλιάδας Ἑλλήνων.

Ἀλλ' ἡ ἐξέτασις αὐτὴ ἀποδεικνύεται γονδροειδὸς ἀνιστόρητος καὶ ἠλιθίως ἀδίκος. Εἶναι ἀνιστόρητος, ὁχι διότι παραγνωρίζει τοὺς ἱστορικοὺς τῶν Ἑλλήνων τίτλους τοῦ γεννήσαντος ἀν' αὐτῆς τὴν μυθικὴν ἀρχαιότητος καὶ ἀέναον διατηρήσαντος τὸ κῦρος αὐτῶν καὶ κατὰ τοὺς κλασικοὺς τῶν Ἑλλήνων χρόνους καὶ ἐπὶ τῆς ἑπομένης τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ κατὰ τὸν χριστιανικὸν βίον τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, ἀλλὰ διότι ἀρνεῖται τὴν νῦν ζώσαν δύναμιν καὶ ὑπεροχὴν τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς καθορισθείσαις χώραις τῆς Μακεδονίας. Εἶναι δὲ ἠλιθίως ἄδικος, διότι τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον ἠδικᾶ; μόνον ἐκπροσωπεῖ ἑνώπιον τοῦ κόσμου τὸν ἑλληνισμόν, ἀλλὰ φυσικῶς καὶ ἱστορικῶς δὲν ἀποτελεῖ τὴν μητρόπολιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἡ δημιουργία τῆς μικρᾶς ταύτης χωνίας ἐλευθέρας δὲν δυναται νὰ στραφῇ εἰς βλάβην τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους, οὐδὲ νὰ ἀλλάξῃ τὸν τρόπον τῆς ἐπικαιρότητος τῶν ὅλων ἠθικῶν δυνάμεων τῶν Ἑλλήνων, ὁ μόνος δ' ὀρθὸς καὶ ἀκριβὴς καὶ δίκαιος τρόπος τῆς ἐπικαιρότητος ταύτης εἶναι ἐκείνος, καθ' ὃν θὰ ἐξήταζέ τις τὴν θέσιν τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ τὴν ἀπορρᾶδα ἐκείνην ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ Μεχμὲτ Β' ἐγνώμευε τῶν ἀγρίων ὀρδῶν τῆς Ἀσίας εἰσήχγεν δὶα τῆς πύλης τοῦ Ρωμανοῦ, ὅπως μετατρέψῃ τὸν ναὸν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας εἰς τουρκικὸν τέμενος, ὅπως καταλύσῃ καὶ τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων, ὅπως θέσῃ τέρμα εἰς τὸν νέον βίον τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὅστις διήρκεσεν ἔνδεκα ὅλας ἑκατονταετηρίδας. Ἀλλ' ἡ καταλύουσ τῆς πολιτικῆς ὑπάρξεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους συνετάγγαγε καὶ τὸν θάνατον τοῦ ἑθνικοῦ βίου αὐτοῦ; Ἔπρεπε ζῶν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος τὸν ἐθνικὸν τοῦτον βίον ἐν ἑκείνοις ταῖς χώραις, ἐν αἷς ἔζη καὶ πρὶ ἢ καταλυθῇ ἡ αὐτοκρατορία του; Ἔπρυσεν ὁν ἐνιαῦτον ἐν τῇ γλώσσῃ καὶ τῇ θρησκείᾳ καὶ ταῖς παραδόσεσι καὶ τοῖς ἤθεσι καὶ τοῖς ἠθικοῖς αὐτοῦ πόθοις, ἐν πᾶσαις ταῖς χώραις, ἃς κατέχει ἡ Τουρκία ἐν Εὐρώπῃ, ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου καὶ καθ' ὅλην τὴν μεγάλην μικρασιατικὴ χερσόνησον; Πᾶν τοὐναντίον. Ἀντὶ νὰ ἐκλύσωσι τοὺς δεσμοὺς τούτους ἱστόμωσαν αὐτοὺς οἱ κατακτηταὶ καὶ εἶναι καταφοῤῥαὶ ἀνήθικοι ἢ βλακωδῶς ἀμαθεῖς ἢ ἐξέταις τῶν δικαίων τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἐπὶ τῆς Μακεδονίας ἄνευ συνεξετασμοῦ τῆς ὅλης δυνάμεως αὐτῆς, καὶ ἐνθεν καὶ ἐκεῖθεν, τῆς δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ τῆς Μακεδονίας ἐκτεινομένης; συμπαγοῦς, ἀδιαιρέτου, ὁμόφρονος.

Ἡ Γποθέτοιμεν πρὸς στιγμὴν, ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία ὑφοῦσα τὴν λεγομένην σύνεσιν αὐτῆς μέχρι τῶν ὁρίων, ἐξ οἷς ἐγγέγεται ἡ σύνεσις πρὸς τὴν ἀναλόβρα, ἡ πίρεικῆς πρὸς τὴν τύρλωσιν, ἡ πρόνοια καὶ πρόλυψις τῶν μελλόντων κινδύνων πρὸς τὴν τιλεῖαν ἀδίκῳ καταφῤῥου τῶν πραγμάτων ἐνεργίας, ὅτι τοιαῦτα παϊκανιμένη ἡ Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία δίδει τὴν ἄδειαν εἰς τοὺς Βουλγάρους ἔνεκα τοῦ φόβου πρὸς τοὺς προστάτας αὐτῶν νὰ κατέλθωσιν εἰς τὸ Αἰγαῖον εἴτε κατὰ τὰ βρρκικὰ παράλια, εἴτε ἐν τῷ Στρυμονικῷ κόλπῳ, εἴτε καὶ ἐν αὐτῷ ἔτι τῷ Θερμαϊκῷ.

Ὥσ δημιουργηση ποῦτο μόνιμον εἰρήνευσιν τῆς νοτιανατολικῆς Εὐρώπης, ὅταν παραμβάλληται καὶ παρωθῆται οὗτο ἡ αἰχμὴ τοῦ ξίφους πολίτικς φυλῆς εἰς αὐτὴν τὴν καρδίαν τοῦ ἑλληνικοῦ θθνους καὶ ὄχι τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, οὐτινος διχοτομεῖται ἡ φυσικὴ, ἡ γεωγραφικὴ ἑνότης εἰς δύο μέρματα, ὧν ἑκάτερον, τὸ τε ἔνθεν τοῦ Ὀλύμπου ἢ τοῦ Στρυμόνος ἢ τοῦ Νέστου, τὸ τε καὶ τὸ ἐκεῖθεν εἶναι πολὺ μαῖζον τῆς δλης βουλγαρικῆς φυλῆς; Ἐκ τίνος λόγου ἐπεὶ-θη ἡ θ.ε πειοῦῆ ἡ Εὐρώπη ἡ οἱ φίλοι τῶν Βουλγάρων, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ἐξεριλίσθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ μὴ συνταχρῷῶσιν ἀμφότερα ἑκεῖνα τὰ ἐθνικὰ ἰδιώματα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ἐξεριλίσθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ μὴ δίδωσι τὸν μέγιστον κίνδυνον, ὅστις ἐπιπτιλεῖ αὐτὰ τοῦ μὴ ἔχειν ἀσφαλῆ τὰ ἀναπεπταμένα παράλιά των, τοὺς κυριωτάτους λιμένας, τὰς πρωτευούσας τῶν νήσων, τοῦ ἀνεῳθνικοῦ τὸ πρῶτον ῆδη, ἀρ' ὅτου ἐγεννήθη τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, τὴν συνιδιοκτησίαν τῶν Βουλγάρων ἐπὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους, τοῦ πνεύμονος τούτου, οὗ ἄνευ οὐδέποτε ἀνέπνευσεν ἀέρα ἐλευθέρου πολιτικοῦ βίου καὶ αὐτοκτιλοῦς ἐθνικῆς ὑπάρξεως; Καὶ τίς δύναται νὰ μὴ διαγνῷῃ, ὅτι τοιαῦτα τοῦ Μακεδονικοῦ προβλήματος λύσις, καταδικάζουσα εἰς ἀτροφικὸν βίον καὶ ἀφυκτον θάνατον αὐτὸ τὸ μικρὸν ἐλευθέρον βασίλειον, τὸ πιὸ τῶν κοινῶν τοῦ Πανελληνίου σιμάτων ἱδρυθὲν τοῦτο τῶν ἀπάντων Ἑλλήνων πάλαδδιν, θα ἀνανεωθῇ πολὺ λυσπωδεστέρᾳ καὶ δλιβριωτέρᾳ τὴν προαιωνίαν κατὰ τῶν Βουλγάρων πάλην ἡμῶν μεχρι τῆς τελείας ἐξαφανίσεως ἢ ἡμῶν ἢ αὐτῶν;

Ἀλλὰ πρὶν ἢ χωρήσωμεν περαιτέρω εἰς τὰ ἄρρευκτα ἐνδεχόμενα τοιούτης λύσσεως ἐξετάσωμεν πρῶτον ἐν τῷ ἑπομένῳ φυλλῳ ποία ἡ δύναμις ἡμῶν ἡ ἀνεστῶσα καὶ ποία ἡ τῶν Βουλγάρων ἐν ταῖς χώραις, ἃς ὡρίσαμεν ὡς γνησίως ἑλληνικὰς τῆς λεγομένης νῦν Μακεδονίας.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Διὰ τῶν κατὰ τὴν πρώτην τακτικὴν συνεδρίαν τοῦ ἀρξαμένου ἔτους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Κωνσταντινουπόλεως κληθέντων πέντε νέων αὐτῆς μελῶν θὰ ἀποτελέσωσιν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Ἐφέσου Ἰωακείμ, Νεοκαισαρείας καὶ Ἰνίου Ἀλέξανδρος, Ἰκονίου Ἀθανάσιος, Σμύρνης Βασίλειος, Μενιθήρας Κύριλλος, Διδυμοτείχου Φιλόθεος, Ζάνθης Ἰωακείμ, Βοδενῶν Νικόδημος, Βελεγράδων Βασίλειος, Σερβίων καὶ Κοζανῆς Κωνσταντινος, Ἠλιουπόλεως καὶ Θυατείρων Τυρσίος καὶ Καλλιουπόλεως καὶ Μαδύτου Ἱερόθυμος.

* * *

— Ἡ Α. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακείμ Γ' καὶ ἡ περὶ αὐτὸν Ἱερὰ Σύνοδος Κωνσταντινουπόλεως ἐπεμψε τῇ σημαιοφόρῳ τοῦ νέου ἔτους πρὸς τὸν δμογενῆ κ. Εὐστ. Εὐγενίδην γράμμα, ἐν ᾧ ἀνεκήρυξεν αὐτὸν ἐυεργέτην τοῦ Πατριαρχικοῦ Οἴκου καὶ ἐνιμοτάτον υἱὸν τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας ἐφ' οἷς ἔπραξεν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ φιλογενείᾳ πολλῇ ὑπὲρ τοῦ Πατριαρχικοῦ Οἴκου τὰς διαπύας ἀναλέξων τῆς τε κατασκευῆς καὶ τῆς διακοσμήσεως τῶν νέων Πατριαρχικῶν δωμάτων.

* * *

— Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Ἐθνικοῦ Πρακτορείου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τῆς 17 Ἰανουαρίου καὶ τρίτον ὡσαὐτὸν τορπιλλοβόλον δηλῆθε κατευθυνόμενον εἰς Σελεστοτούρκιν τὰ σπεύ τοῦ Ἑλλησπόντου.

— Ἀγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνεγνώσθη γράμμα ἐξ Ἀμερικῆς τοῦ προϊσταμένου τῆς ἐν Ν. Ὑόρκῃ Συριακῆς ὀρθοδόξου κοινότητος κ. Ραφαὴλ καταγγέλλοντος κληρικόν τινα Ρώσσον, Σεραφεὶμ ὀνοματζόμενον, ὅστις μετέβη ἐκεῖ ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἀπεσταλμένου τοῦ Ὁλ. Πατριαρχείου καὶ τὸν λοιπὸν ὀρθοδόξων Πατριαρχείων καὶ ὡς ἐπίσκοπος, ὅστις προέβη καὶ εἰς χειροτονίαν δύο ἱερodιακόνων.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τηλεγραφικῶς ἔκαμε γνωστὸν εἰς τὸν ἐν λόγῳ προϊσταμένον ὅτι ὁ ὑηθεὶς κληρικὸς εἶνε, ὡς φαίνεται, ἀπατεὼν τις καὶ οὐδὲν περιπλέον, ἀπεφάσισε δὲ ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ νὰ σταλῶσιν ἐπισταλαὶ συνοδικαὶ εἰς ὅλους τοὺς προϊσταμένους τῶν ὀρθοδόξων κοινοτήτων τῶν ἐξωτέρων χωρῶν, δι' ὧν νὰ συνιστᾶται αὐτοὺς νὰ προσέχωσιν εἰς τὰς παγίδας τῶν τοιούτων καὶ γνωρίζεται ἅμα αὐτοῖς ὅτι πᾶς ἐπίσημος ἀπεσταλμένος τῶν Πατριαρχείων φέρει πάντοτε καὶ τὸ προσῆκον συστατικὸν γράμμα.

* * *

— Κατὰ πληροφορίας τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων ὁ Συνιάνης ἐνίσχυσε τὴν ἐν χωροφυλάκων φρουρᾷν τῆς Θάσου διὰ τριῶν ἐδείν λόχων, ἐπειδὴ ἐξακολουθεῖ ὁ Κεδίζης ἀξιῶν κυριαρχικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἀτυχοῦς καὶ κακοδαίμονος, ἀλλὰ καὶ ἄφρονος νήσου.

* * *

— Θῆμαι ἀνεγράφησαν, ὅτι ἡ δημαρχία Τεργέστης διετάχθη νὰ ἐτοιμάσῃ στρατιωτικὰ καταλύματα, ἡ δὲ ἑταιρεία τοῦ Λόϋδ μεγάλα ἀτμόπλοια Καὶ διαμένδουσι μὲν οἱ ἐπίσημοι κύκλοι τὴν εἰ δῆσαν ταύτην, ἀλλὰ βεβαιοῦται, ὅτι πρόκειται νὰ κληθῆσιν οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἐφεδρείας καὶ ἐνισχύσωσι τὰ σύνοφα τοῦ Νόβι Παζάρ.

* * *

— Τὸ ἐθνικὸν πρακτορεῖον διέκειμεν εἰς τὰς ἡμερησίας ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας τὸ ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου ἑπόμενον ἐκ Παρισίων τηλεγράφημα. «Διενεμήθη τοῖς βουλευταῖς ἡ κατόπιν Βίβλος ἡ περιλαμβάνουσα τὰ ἀνταλλαγέντα περὶ τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος μεταξὺ τῶν δυνάμεων διπλωματικὰ ἔγγραφα. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀποδεικνύουσι τὴν σπουδαιότητα τῆς κρατούσης ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως καὶ τὴν ἐπελθοῦσαν μεταξὺ τῶν Δυνάμεων ὁμοφωνίαν, ὅπως ἀναγκάσωσι τὴν Τουρκίαν νὰ εἰσαγάγῃ τὰς κρίσιμοὺς ἐν Μακεδονίᾳ μεταρρυθμίσεις, ὅπως οὕτω παρακωλυθῇ ἡ ἐπανάστασις, κατευναοθῇ ὁ ἐπιχαρεῖν ἐν Βουλγαρίᾳ ἐρεθισμὸς καὶ περιορισθῶσιν αἱ ἐνέργειαι τῶν κομιτάτων. — Ἀρμοστὴν ἐρμηνεῖα τῶν διπλωματικῶν ἐγγράφων τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας! Ἄβραν οἱ Βούλγαροι θ' ἀπατήσωσι τὴν ἐνθρόνισιν τοῦ Συνιάνου καὶ τὴν ἔξοδόν των ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ Ἐθρώπη ὀρθίαι τότε νὰ ὁποκθῇ, ἵνα κατευναοθῶσι τὰ νεῦρα τῶν Βουλγάρων τὰ ἀπειλοῦντα ἐπικινδύνους ἐπαναστάσεις! Καὶ δὲν κατωρθώσαμεν διὰ τῶν γραμμῶν τούτων τὸ ἐθνικὸν πρακτορεῖον, ἀλλὰ καταλαμβανόμεθα ἀπὸ ἀγανακτήσεως, ὁδοὶ βλέποντες τὸ ἰσχυρὸν καὶ μέγα γαλλικὸν ἔθνος δίκην ἀψύχου φωνογράφου ἀντιαλοῦν τὰς ἀπωλίας Φουγᾶς τῆς "Αρκτου! Ἀρά γε δόλκληρος ἡ Εὐρώπη θὰ πτήξῃ πρὸ τῶν ὀφυγῶν τούτων; Ἀλ' τὸ πιστεύομεν.

* * *

— Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας Πρινιέτης ἔπαδεν αἰφνιδίως ἐξ ἀποπληξίας, ἐξ ἧς ὁλόκληρος ἡ ἀριστερὰ πλευρὰ ἔμεινε παράλυτος.

* * *

— Νεώτερον τηλεγράφημα τοῦ Ἐθνικοῦ πρακτορείου ἐκ Παρισίων ἀγγέλλει, ὅτι αἱ Δυνάμεις ἀπεφάσισαν νὰ ἀπευθύνωσι πρὸς τὴν Πύλην κοινὴν ἐντονον διακοίνωσιν ἐπιβεβλέουσαν εἰς τὴν Τουρκίαν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων. Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο δικαίως ἐπαυξάνει τὴν ἀπορίαν ἐπὶ τῷ ὅτι ἄγνωστος διατελεῖ εἰσέτι ἡ ἐν εὐρύτῃ τῶν μεταρρυθμίσεων τούτων καὶ τὸ περιχόμενον καὶ ἡ γεωγραφικὴ τελευταῖον ἔκτασις, εἰς ἣν ἀροῦσιν. Οἱονεὶ δὲ ὀς διάψευσις τοῦ τηλεγραφήματος τούτου ἐπέρχεται ἡ εἴδησις, καθ' ἣν ὁ στρατιωνικὸς ἀκόλουθος τῆς ἐν Κωνῃάνει ἀγγλικῆς πρεσβείας ἀπῆλθε εἰς Μακεδονίαν πρὸς ἐπιτόπιον μελέτην τῆς καταστάσεως. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἡ ἀγγελομένη ὁμοφωνία περὶ τῶν ἐπειδηγέων μεταρρυθμίσεων δὲν ὡρίμασεν ἐλσέτι.

* * *

— Ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις. Ἐν ᾧ ἐκ πάσης διευθύνσεως καταγγέλλεται ὡς σκοποῦσα τὴν ἐξαπάτησιν τῆς Εὐρώπης διὰ τῶν διοικητικῶν μεταρρυθμίσεων, ἃς ἐπηγγέλθη διὰ τοῦ τελευταίου ἔρμοδὲ, ζητεῖ νὰ δάνειον πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ νέου διοικητικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον εἰσάγει ἐν Μακεδονίᾳ!!

* * *

— Κατὰ τὸν «Ν. Ἐλεύθ. Τύπον» τῆς Βιέννης μάχη αἱματηρὰ συνεκρότήθη παρὰ τὸ Ἰπὲκ ἐν τῷ χωρίῳ Τζιλαὶ μεταξὺ τακτικοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ ἀτάκτων Ἀλβανῶν, καθ' ἣν οἱ τελευταῖοι κατετροπώθησαν ἀφήσαντες 35 νεκροὺς καὶ 15 αἰχμαλώτους ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

* * *

— Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας, λέγει ἡ «Ἑστία» ὁ Μ. Βεζύρης Φεφὴτ πασᾶς ἀπαντᾷ πολλὰς δυσκολίας ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν διαφόρων ἐκκρεμῶν ὑπεσθέσεων.

Παρὰ τοῖς διπλωματικοῖς κύκλοις θεωρεῖται πιθανόν, ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἐπέλθῃ νέα βεζιρικὴ μεταβολή, ἥτις τῇ φορᾷ ταύτῃ θέλει ἀποβῇ ὄπλῳ τοῦ Ἀγγλικοῦ κόμματος καλουμένου τοῦ ἀγγλόφρονος Κιαμὴλ πασσᾶ, χρηματίσαντος καὶ ἄλλοτε Μ. Βεζύρου, νῦν δὲ κατέχοντος τὴν θέσιν τοῦ νομάρχου Σμύρνης (Ἀϊδινίου).

* * *

— Ὁ ἐν Πορτ-Σαὶτ ἡμέτερος Προξενος δ' ἐγγράφου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐστειλε ὑπόμνημα τῆς κινήσεως τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας εἰς τὸν λιμένα Πορτ-Σαὶτ κατὰ τὸ π. ἔτος τε κτιαπλευσάντων καὶ ἀπαπλευσάντων ἰστιοφόρων καὶ ἀτμοπλοίων. Ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ πίνακος ἡ κατὰ τὸ 1902 κίνησις τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας ἦτο ἡ ἑξῆς: Κατέπλευσαν μὲν ἰστιοφόρα 16, χωρητικότητος τόννων 1570 καὶ ἀτμόπλοια 9 τόννων 12 127, ἀπέπλευσαν δὲ 14 ἰστιοφόρα χωρητικότητος 973 τόννων καὶ 9 ἀτμόπλοια 12,127 τόννων. Τὰ πλεῖστα τῶν ἀτμοπλοίων τούτων μετέφερον ποσοκινητὰς Ὀθωμανοὺς εἰς Τζέδδαν διὰ τὴν Μέκκαν.

Τὰ λοιπὰ δὲ ὀς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔφερον φορτίον γαιανθράκων Κάρδιφ διὰ τὰς ἐκεῖ ἀποθήκας. Ἔφεκα τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐκπτώσεως τῶν ναύλων, δύο μόνον ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια μετέφερον ἐκεῖ γαιάνθρακας ἀπέναντι ἐξ τοιούτων κατὰ τὸ 1901.

Πάντα σχεδὸν τὰ πλοῖα ἀπέπλευσαν κενὰ καὶ ὀθεσν ὁ τόπος οὐδὲν ἀπολύτως παράγει, τὰ δὲ αἰγυπτιακὰ πρὸ αὐτῆς ὡς γνωστόν, ἐξέρχονται ἐξ Ἀλεξανδρείας. Ἐλπίζεται ὅμως ὅτι μετὰ τὴν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἀποπεράτωσιν τῆς συνδέσεως τοῦ Πορτ-Σαὶτ μετὰ τῆς ἄνω Αἰγύπτου δι' εὐρειῶν ἀδηφοδρομικῶν γραμμῶν θέλει διενεργηθῇ ἐκεῖθεν ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον καθθσον καὶ οἱ ναῦλοι θὰ εἶνε συμφερώτεροι καὶ καθ' ἑκάστην πολλὰ ἀτμόπλοια βίοιος ἀγγλικὰ μεταφέροντα αὐτόθι γαιάνθρακας θὰ εἶνε κενά, ὅπως φορτώσουν ἀποβάλλοντα βάμβακα ἢ βάλα προϊόντα τῆς Αἰγύπτου, οὕτω δὲ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἔμποροι θὰ ἔχουν τὸν μὲν ναῦλον εὐθηνότερον, πλοῖα δὲ πρὸς ἐξαγωγὴν καθ' ἑκάστην Ὡς ἐκ τούτου θὰ ἔχουν ἐλάτωσιν τῶν ἐξόδων τῆς ἐνασοθηκεύσεως.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ

Ἀρχαία καὶ νέα Ἑλλάς.

Ὁ περιοπτούδαστος διδάκτωρ τῆς φιλολογίας καὶ διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἀμβούργῳ ἀρχείου, συγγραφεὺς δὲ πολλῶν συγγραμμάτων, γεωλογικῶν, ἱστορικῶν καὶ φιλολογικῶν κ. *Γουσταβὸς Κονθαλεύσκης* γράφει περὶ τοῦ ἐν Ἀμβούργῳ περὶ Ὁμήρου διαλέξεων τοῦ περιωνύμου Willamowitz-Möllendorf προς τον συσπουδαστὴν αὐτοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερλίνου κ. Μαργαρίτην Εὐαγγελίδην, καθηγητὴν τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου καὶ κοσμήτορα νῦν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τόδε, ἅπερ ὁ φίλος ἡμῶν ἐμμέκῳ ἐπέτρεψε ν' ἀπαστάσμμεν ἐκ τῶν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῶν τοῦ κ. G. Kowalewski.

«Ὅτε ὑμεῖς κατὰ τὸ θέρος τερπνὸς δεύετε ἡμέρας ἐν Ἄνδρῳ καὶ εὐφροσύνως ἀπηλαύετε τῆς αὐρας καὶ τῶν ἄλλων χαρίτων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, παρείπλεον καὶ ἐγὼ τας νήσους καὶ τὰ ἐπιχωρίους ἅκτας αὐτῶν, ἄλλα δὰ τὰ φαντασίας μόνον διότι ἐγεύομν ἀκροατὴς τῶν διαλέξεων τοῦ Willamowitz-Möllendorf, ὅστις κατὰ τας πανεπιστημιακὰς διακοπὰς ἐποιήσατο διαλέξεις περὶ Ὁμήρου. Τότε ἐγενόμεθα πάλιν ὅλως Ἕλληνες. Τοῦ καθηγητοῦ τούτου δὲν ἠκράσθης, διότι δὲ ἡμεῖς ἐσπουδάζομεν ἐν Βερολίνῳ, οὐτος ἐδιδάσκεν ἐν Γρεῖσβάλδῃ καὶ ἐν ἄλλαις σου περιοδείαις ἀνὰ τὰ Γερμανικὰ πανεπιστήμια δὲν θὰ ἔλαβες βιβάιας ἀφρμὴν ν' ἀκούσῃς αὐτόν. Ἀλλὰ θαυμαστὸν πρᾶγμα, πῶς γνωρίζει τὸν Ὅμηρον του! Ἀνέγνωσι καὶ τας μᾶλιστα ἀποκεκρυμμένας γωνίας καὶ διαφωτίζει αὐτὰς ζωηροτατα. Ὁ μόνον δὲ τὸν Ὅμηρον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ποιητὰς ἐξ ἴσου θαυμαστῶς γνωσκει, ὡσαυτως δὲ καὶ ὁ Goethe καὶ Dante εἰσὶν αὐτῷ παχειρέοτατοι καὶ χρηστιμεύουσιν αὐτῷ πρὰς ὑποστήριξιν τῶν περὶ Ὁμήρου θεωριῶν αὐτοῦ. Πόσον δὲ φυσικὰς πλασσονται ἐν ταις χερσὶν αὐτοῦ τὰ διαζήρεστατα προβλήματα! Τὰς ἐν-ιαυθα διαλλεῖς αὐτοῦ θν πέμψω σοι εὐθύς ὡς δηλαδὴ εὐθθιν. ἔνα ὅδῃ ἀ· εἶμαι ὑπρίλιλκὸς αὐτῶν ἐπαινετής.*

Ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς σου συχνότατα σεναζῷες διὰ τὴν πολιτικὴν θέσιν τῆς πατρίδος σου, δὲν δύνασαι ὅμως νὰ μὴ ἔχῃς ἔξρσιν ἠθικοῦ φρονήματος, ἐὰν βλέπῃς ὅτι ἡ ἐνδοξος σου πατρὶς, ἡ ἀγίαρμ καὶ ἀείποτε νεᾷζουσα Ἑλλὰς κρατεῖ ἔτι ἐν χερσὶ αὐτῆς τὸ σκῆπτρον τῆς διανοητικῆς ἀρχῆς ὑφιστοντος τοῦ κόσμου καὶ ὅτι τὸ κράτος αὐτῆς ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ πάντων ἀνεπιτρόπευον, ἀναγνωρίζεται.

Ἀλλὰ πρὸς τοῦτον κυρίως ἀφορᾶν ὁ Σύλλογος δὲν ἐκλεισε τὰ ὦτα ὀδὸε τὴν καρδίαν καὶ πρὸς τὰς παρδοκὰς ἀνάγκας τῶν ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐνταῦθα ἐκπιπτόντων ἀνθρωπίνων ναυαγίων. Οὐδένα οὐδέποτε ἀπέπεμψε μὴ φιλοστόργως περιθαλφθέντα, μὴ εὐεργετηθέντα, μὴ λαβόντα τρανὰ τεκμήρια εἰλικρινοῦς συμπαθείας καὶ πατρικῆς εὐνοίας καὶ προστασίας. Πόσῃ ἐκάτερον τῶν τρόπων τούτων τῆς εὐποιίας ἔσχεν ἀρωγὸς πρυθθμους ὁ Σύλλογος οὐ μόνον τὴν ἀνεξάντλητον εὐεργετικὴν διάθεσιν τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐκτίμησιν καὶ γενναιοδωρίαν μὴ Μικρασιατῶν, ὧν τὰ ὀνόματα ἐγράψεν ἀνεξιτήλως ὁ Σύλλογος ἐν τοῖς βαθυτάτοις πτυχαῖς τῆς ἐγθνήμους συνειδήσεως αὐτοῦ, ἐξεδήλωσε δὲ ἐν πρὸς αὐτοὺς λατρείαν ἀνυμφάρας τὰ σεμνὰ καὶ λατρευτὰ αὐτῶν ὀνόματα ἐν πίναξι καὶ ἀνήρτησεν ὅσων ἐδυνήθη νὰ λίβῃ τὰς εἰκόνας ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, ὅπως εἰς αὐτὰς ἀποβλέπων παραθεμφρόνηται καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν αὐτοῦ πορείαν ἀνωνύμους ὑπὸ ζωσιν ἀναθεμάτων παραδειγμάτων ἐν τῇ πεποιθήσει, ὅτι οἱ ἀγαθοὶ διαθέσεις εὑρίσκουσι πάντοτε προθθμους ἀρωγοὺς καὶ συναπιλήπτορας.

Τῶν εὐεργετῶν αὐτοῦ ὕδρυσεν ὁ Σύλλογος ἐν τῇ εὐγνώμονι αὐτοῦ ψυχῇ ἱερὸν τέμενος αἰώνιον, οὐ ὀχρὰ μόνον ἐκδήλωσις εἶνε τὸ εἰκονοστάσιον τοῦτο ἐν ᾧ τιμῶμεν καὶ λατρεύομε αὐτοὺς ὅλοψθχως.

Τιμῶμεν καὶ λατρεύομεν ἐνταῦθα τὸν δοίδιμον Προκοννήσου Παρθένιον, τοὺς δοιδίμους Ἀδελφοὺς Ριζάρας, Μάνθον καὶ Γεώργιον, τὸν πατριάρχην πρώην Ἱεροσολύμων κύριον Νικόδημον, τὴν εὐεργετικωτάτην Σοφίαν Σλεῖμαν, τὸν φιλογενέστατον Λέοντα Μ. Μελᾶν, τοὺς φιλογενεστάτους Ἀλέξανδρον Μαῦρον, Ἀλέξανδρον Λαμπρινούδην καὶ Χ. Νικόλαον Λουζζίδην.

Πρὸ τινος ἐπιμῷα σοι ἐκθεσιν περ

δι' ἧς θέλει ἐπιδιωχθῆ λυσιτελέστερον καὶ δραστηριώτερον ὁ εὐρὺς τοῦ Συλλόγου σκοπός. Διὰ τοῦ νέου τούτου ὀργανισμοῦ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, κατέστη μόνιμον τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου, ὅπερ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Ἀλ. Θ. Ζαΐμη, Διον. Π. Στεφάνου, Στ. Σκουλούδη, Ν. Μαυροκορδάτου, Μ. Δραγούμη, Μ. Μαρίνου, Δ. Βικέλα, Ἰω. Βαλαωρίτου καὶ Γ. Στρέϊτ, κατὰ δὲ τὰς λαβούσας χώραν ἀρχαιρεσίας διὰ τὴν ἀρξαμένην τριετῆ περίοδον ἐξελέγη πρόεδρος ὁ καὶ τέως τοιοῦτος κ. Ἀλ. Θ Ζαΐμης, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Μ. Δραγούμης καὶ ταμίας ὁ κ. Μ. Μαρῖνος.

Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ὑπομνήσωμεν ἐνταῦθα τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας ὑπηρεσίας ἃς ὁ Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλλ. Γραμμάτων προσήνεγκεν εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα τῶν ἑκτὸς τοῦ Βασιλείου ἑλληνικῶν χωρῶν, οὔτε νὰ ἐξάρωμεν τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Συλλόγου πρὸς ἀποστολὴν ὑποτρόφων εἰς Γερμανίαν, δι' ὧν ἐπεδιώχθη ἡ ἵδρυσις Διδασκαλείων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους καὶ ἡ μόρφωσις διδασκάλων, πρὸς ἔκδοσιν καὶ ἐνθάρρυνσιν πρὸς συγγραφὴν χρησίμων ἐκπαιδευτικῶν βιβλίων, εἰς χάραξιν καὶ ἔκδοσιν τῶν λαμπρῶν Γεωγραφικῶν πινάκων δαπάναις τοῦ ἀειμνήστου Σ. Ζαφειροπούλου. Τὸ μόνον ὅπερ θέλομεν νὰ τονίσωμεν δι' ὀλίγων εἶναι ὅτι ὁ Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἔχει ἀνάγκην ἐνθαρρύνσεως καὶ ὑποστηρίξεως παρὰ τῶν δυναμένων διὰ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀμετρήτους ἀνάγκας, ὑπὸ τῶν ὁποίων περιστοιχίζεται ἡ ἐθνικὴ ἐκπαίδευσις καὶ ν' ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῶν παντοίων ἐνεργειῶν τῶν ποικιλωνύμων ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ φιλοπατρία καὶ ἡ πεῖρα τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων εἶναι γνωστὰ διὰ τοὺς ἀγῶνας αὐτῶν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων καὶ ἡ ἱκανότης αὐτῶν καὶ δραστηριότης μᾶς ἐνθαρρύνουσι νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ὁ Σύλλογος ὑπὸ τὸ νέον αὐτοῦ καθεστὼς θέλει ἐκπληρώσει πληρέστερον τὸν προορισμόν του ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἐπαπειλούντων τὸν Ἑλληνισμὸν κινδύνων.

*
* *

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος ὡς πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων διώρισε γραμματέα αὐτῆς τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σπυρ. Λάμπρον. Ὁ εὐστοχώτατος οὗτος διορισμὸς παρέχει τὰς βασιμωτάτας τῶν ἐλπίδων, ὅτι θὰ ἐπιτείλωσι καὶ πάλιν αἱ ὡραῖαι, αἱ γνησίως ἑλληνικαί, αἱ ἀλησμόνητοι ἐκεῖναι ἡμέραι τῶν διεθνῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων καὶ ὅτι τὸ θερμουργὸν πνεῦμα τοῦ νέου γραμματέως θὰ ἀναζωπυρήσῃ τὴν λιποψυχοῦσαν νῦν ὄρεξιν τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας πρὸς τὰς ἀθλητικὰς ἀσκήσεις τὰς ἀπαραιτήτους πολὺ πλέον εἰς τόνωσιν τοῦ φρονήματος καὶ ἀνδρισμὸν τῆς διανοίας ἢ τοῦ σώματος τὴν ἰπίρρωσιν.

*
* *

ΜΕΤΑ τὴν ἐνταῦθα συγκέντρωσιν τῶν διευθυντῶν τῶν ξένων ἀρχαιολογικῶν Σχολῶν, ἤρχισεν ἡ προκαταρκτικὴ ἐργασία διὰ τὸ συγκροτηθησόμενον Διεθνὲς ἀρχαιολογικὸν Συνέδριον. Ἤδη ἀναμένεται μόνον ὁ διευθυντὴς τῆς γαλλικῆς Σχολῆς κ. Ὠμόλ. Ἀμέσως δὲ μετὰ τὴν ἄφιξιν καὶ αὐτοῦ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς κ. Ῥώμας θὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν Διάδοχον, πρόεδρον τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς, καὶ θ' ἀνακοινώσῃ αὐτῷ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ Διάδοχος, ἔχων μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν συγκρότησιν τοῦ Συνεδρίου τούτου, θὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὸν διακανονισμὸν τῆς ἐνγένει ἐργασίας τῆς Ἐπιτροπῆς, ἵνα μετ' ὀλίγον τὰ πάντα εἶναι ἕτοιμα. Ὁ κ. Ὠμὸλ ἀναμένεται ἐντὸς βραχυτάτου.

*
* *

ΚΑΤΑ πληροφορίας θεωρουμένας ἀσφαλεῖς, λέγει τὸ «Ν. Ἄστυ», ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδος Ζ', ἐπιβαίνων τῆς ἰδιαιτέρας θαλαμηγοῦ «Βικτωρία καὶ Ἀλβέρτος», θὰ ἐπιχειρήσῃ κατὰ τὸν προσεχῆ Μάρτιον ταξείδιον ἀναψυχῆς ἀνὰ τὴν Μεσόγειον καὶ τοὺς Ἀνατολικοὺς λιμένας. Κατὰ τὸ ταξείδιόν του τοῦτο θὰ προσεγγίσῃ καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὅθεν ἀποβιβαζόμενος ὁ Βασιλεὺς θὰ ἐπισκεφθῇ τὰς Ἀθήνας, ἔνθα ἄγνωστον ἐπὶ πόσον θὰ παραμείνῃ.

*
* *

ΑΤΥΧΩΣ οἱ φόβοι ἡμῶν ἐπηλήθευσαν. Ἡ Βουλὴ ἠκύρωσε τὴν ἀθωοτάτην τῶν ἐκλογῶν, τὴν τῆς Αἰγίνης, οὕτω δὲ ἀπελύθη ἐν τῷ βασιλείῳ βιαία πνοὴ ἀδικίας, ἐξ ἧς σφόδρ' ἀμφίβολον ἀπομένει, ἂν πρώτη ἡ κυβέρνησις δὲν αἰσθανθῇ τὴν τρικυμίαν.

*
* *

ΘΑΙΒΕΡΩΤΑΤΗ σύγκρουσις ἔλαβε χώραν μεταξὺ δύο ἀντιτορπιλλικῶν σκαφῶν τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ὁρμοῦντος ἀγγλικοῦ στόλου ἐν νυκτερινοῖς γυμνασίοις ἐκτελουμένοις παρὰ τοὺς Παξούς, καθ' ἣν τὸ ἓν τῶν συγκρουσθέντων πλοίων ἐβυθίσθη μέχρι τῆς καπνοδόχου, συμπαρεσύρθησαν δὲ κατὰ τὴν σύγκρουσιν 13 ἄνδρες, ἐκ τοῦ πληρώματος, οἵτινες καὶ ἀπωλέσθησαν, καὶ ἐφονεύθησαν δύο. Ἡ κηδεία τῶν τελευταίων τούτων ἔγινε δημοτελεστάτη ἐν Κερκύρᾳ, κατέθηκε δὲ στέφανον ὁ δήμαρχος Κερκυραίων κ. Κόλλας. Ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν κ. Καραπᾶνος ἀπέστειλε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν τῆς Ἀγγλίας θερμότατον συλλυπήριον τηλεγράφημα, ἐφ' ᾧ θερμοτάτην ἔσχε τὴν εὐχαριστήριον τηλεγραφικὴν ἀπάντησιν τοῦ Ἄγγλου συναδέλφου αὐτοῦ.

*
* *

ΤΟ Ἀκαδημαϊκὸν Γυμναστήριον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς ἀνακαινίσεώς του παρέχει ὄψιν ἀρχαϊκοῦ γυμνασίου, διότι κατὰ μέσον ὅρον ἀσκοῦνται ἐν αὐτῷ καθημερινῶς ἄνω τῶν 200 φοιτητῶν, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ βιβλίου, ἐν ᾧ ἐγγράφονται ἰδιοχείρως μετὰ τὴν ἄσκησιν, εἰσήγαγεν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τὴν διδασκαλίαν τῆς σκοποβολῆς καὶ τῆς στρατιωτικῆς γυμναστικῆς, εἰς συμπλήρωσιν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Γυμνασιακοῦ Συστήματος.

Ἐν ἀρχῇ ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Γυμναστηρίου κ. Ἀρβανίτης, παρατάξας τοὺς προσελθόντας 183 φοιτητάς, ἀνέπτυξεν αὐτοῖς τοὺς λόγους, οἵτινες παρώρμησαν αὐτὸν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ταύτην, προσειπὼν ὅτι ὁ κύριος παράγων τῶν μεγίστων ἐθνικῶν ὠφελημάτων, ἅτινα οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐκ τῆς γυμναστικῆς ἐκαρπώθησαν, ἦτο ἡ ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις τελειότης τοῦ γυμναστικοῦ αὐτοῦ συστήματος. Διὰ τῶν θαυμασίως ὀλίγων καὶ ἁπλῶν ἐκείνων ἀσκήσεων, οὐ μόνον εὔρωστον διεπλάσσετο τὸ σῶμα τοῦ πολίτου, ἀλλὰ καὶ ἡ τελειοποίησις τούτου εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων ἐπετυγχάνετο. Τὸ γυμναστικὸν ἐκεῖνο σύστημα μεταξὺ τῶν πέντε ἀσκήσεων ἐξ ὧν συνέκειτο, δι' ὅ καὶ πένταθλον ἐκλήθη, περιεῖχε δύο καθαρῶς πολεμικάς, τὸ ἀκόντιον δηλαδὴ καὶ τὸν ὁπλίτην δρόμον,

Ὁ πολίτης ἀπὸ τῆς παιδικῆς αὐτοῦ ἡλικίας ἐδιδάσκετο τὸν τρόπον τοῦ βάλλειν τὸ ἀκόντιον. Ἡ ἁπλουστάτη δ' αὕτη ἄσκησις, ἐνῷ ἀνέπτυσσε τοὺς μυῶνας τοῦ ἀσκουμένου, καὶ ἐξῆπτε τὴν φιλοτιμίαν καὶ ὑπέθαλπε τὴν πρὸς τὴν ἄσκησιν στοργὴν διὰ τῆς ἐπιδείξεως τῆς δεξιότητος ταύτης, ἐδίδασκε συγχρόνως αὐτὸν ὅτι τελικὸς τῶν ἀσκήσεων σκοπὸς εἶναι ἡ διὰ τῆς παρασκευῆς ἀλκίμων, καλῶν καὶ καρτερικῶν πολιτῶν, δημιουργία τῶν ἀγαθῶν τῆς πατρίδος φυλάκων.

Προσέθηκε δὲ ὅτι ὡς πρὸς τὴν ὑπόθαλψιν τῶν εὐγενῶν τούτων ψυχικῶν ἀρετῶν, δὲν δύναταί τις νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι τὰ εὐρωπαϊκὰ γυμναστικὰ συστήματα, ἐξ ὧν καὶ τὸ ἡμέτερον ἐμορφώσαμεν, δύνανται νὰ ἐξισωθῶσι πρὸς τὸ προγονικόν μας, ἑκάστη τοῦ ὁποίου ἄσκησις διαπλάσσουσα τοὺς μυῶνας τοῦ σώματος, ἔθιγε συγχρόνως καὶ τὴν ψυχήν.

Εἶτα ὡμίλησε περὶ τῆς αὐστηρᾶς πειθαρχίας, ἥτις εἶνε ὁ ἀπαραίτητος ὅρος τῶν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων καὶ ἐξέφρασεν ἐν τέλει τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸν διατηροῦντα παρὰ τοῖς στρατοῖς τὴν πειθαρχίαν φόβον τῶν ποινῶν θέλει ἀναπληρώσει παρὰ τοῖς φοιτηταῖς ἡ φιλότιμος συναίσθησις τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἐκτελουμένου ἔργου. Μεθ' ὃ διηρέθησαν εἰς κλάσεις καί, θαυμαστὸν εἰπεῖν, οἱ συζητητικοὶ φοιτηταὶ ἠσκήθησαν μετὰ παραδειγματικῆς πειθαρχίας, ἥτις ἐπέσπασε τὰ συγχαρητήρια τοῦ κ. Διευθυντοῦ.

Αἱ ἀσκήσεις αὗται θὰ ἐπαναλαμβάνωνται κατὰ Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10-12 πρωϊνῆς ὥρας μετὰ τὴν τελείαν δὲ θεωρητικὴν ἄσκησιν εἰς τὸν τρόπον τοῦ βάλλειν καὶ ὀλίγην πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν κανόνων, θὰ τελέσωσι, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ἀκαδ. Γυμναστηρίου, ἀγῶνας ἐν τῷ σκοπευτηρίῳ Καλλιθέας.

*
* *

ΕΙΣ τὴν «Ἐπίσημον Ἐφημερίδα» τῆς Κρητικῆς Πολιτείας ἐδημοσιεύθη τὸ Διάταγμα τῆς προκηρύξεως τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἔχον ὡς ἑξῆς:

Ἡμεῖς Πρίγκηψ Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος
Ὕπατος Ἁρμοστὴς ἐν Κρήτῃ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 41 τοῦ Συντάγματος 30 καὶ 129 τοῦ ἐκλογικοῦ Κώδικος, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Συμβούλου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθ. 1. Προκηρύσσομεν τὴν ἐνέργειαν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, γενησομένων καθ' ἅπασαν τὴν Πολιτείαν 16 Μαρτίου 1903 ἡμέραν Κυριακήν.

Ἄρθ. 2. Ἡ ἐκλογὴ ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου καὶ λήγει ἅμα τῇ δύσει αὐτοῦ.

Ἄρθ. 3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑφ' ἑκάστης ἐκλογικῆς περιφερείας ἐκλεκτέων βουλευτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων, ἔσεται ὁ ἑπόμενος:

Νομὸς Χανίων 15, νομὸς Σφακίων 6, νομὸς Ρεθύμνης 12, νομὸς Ἡρακλείου 19 καὶ νομὸς Λασηθείου 12. Τὸ ὅλον 64.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Σύμβουλον ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Χαλέπᾳ, τῇ 14 Ἰανουαρίου 1903

ΓΕΩΡΓΙΟΣ **Ι. Τσουδερὸς**

ΑΝΟΡΘΩΣΙΣ ΤΗΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

ΤΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΟ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΝΑ ΓΙΝΗ

Γνώστης βαθὺς τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας πολλὰ μελετήσας τῆς Εὐρώπης ταχυδρομεῖα ζητηθεὶς παρ' ἡμῶν γνώμην περὶ τοῦ πρακτέου πρὸς βελτίωσιν τῆς ταχυδρομικῆς καὶ τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας, ἔγραψεν ἡμῖν τὴν ἑπομένην ἀξιανάγνωστον μελέτην.

Φίλε Κύριε Συντάκτα.

Ζητεῖτε τὴν γνώμην μου περὶ τῆς ταχυδρομικῆς καὶ τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας μας, καὶ περὶ τῶν ἐπενεκτέων εἰς αὐτὴν βελτιώσεων ὅπως ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὴν ἀποστολήν των, καὶ μοὶ προδιαγράφετε τὰ θέματα, ἐφ' ὧν ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀποφανθῶ. Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν τιμήν, ἀλλ' ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς εἴπω ὅτι οὔτε αἱ ἀσχολίαι μου, οὔτε ὁ χῶρος τοῦ ὑμετέρου φύλλου ἐπιτρέπουσι τὴν ἐπὶ τόσον σοβαρῶν θεμάτων πρέπουσαν ἀνάπτυξιν. Κεφαλαιωδῶς περιορίζομαι νὰ ὑποδείξω ὅ,τι, κατὰ τὴν κρίσιν μου, πρέπει νὰ γίνῃ. Χάριν συντομίας δὲν θ' ἀκολουθήσω τὴν σειρὰν τῶν ἐρωτήσεών σας.

Προσωπικὸν Ταχυδρομικῆς καὶ Τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας.

Τὸ προσωπικὸν τῶν ὑπαλλήλων ἀμφοτέρων τῶν ὑπηρεσιῶν δέον νὰ ἐκλέγηται μεταξὺ νέων, ἡλικίας 16 ἕως 24 ἐτῶν. ἀποφοίτων τῆς 2ας τάξεως τοῦ Γυμνασίου, μετὰ προηγουμένην αὐστηρὰν ἐξέτασιν καὶ μετὰ ἐνιαύσιον δοκιμασίαν ἀπὸ τοῦ προσωρινοῦ διορισμοῦ των.

Ἡ λειτουργία τῆς τηλεγραφικῆς καὶ ταχυδρομικῆς σχολῆς κρίνεται περιττή, καθότι οὐδεὶς ἐκ τῶν διδασκόντων κέκτηται πτυχίον ἠλεκτρολύγου μηχανικοῦ ἔκ τινος ἀνωτάτης Εὐρωπαϊκῆς Τηλεγραφικῆς Σχολῆς καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν διδακτικῶν ὀργάνων καὶ διὰ τὸ βραχὺ διετὲς διάστημα ἀτελοῦς διδασκαλίας. Ἐν Εὐρώπῃ πρὸς καταρτισμὸν τῶν ἀνωτέρων τηλεγραφικῶν καὶ ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων τοῦ τεχνικοῦ μέρους συντηροῦσιν ἀνωτάτας ἠλεκτρικὰς σχολάς, εἰς ἃς γίνονται δεκτοὶ μετὰ προηγουμένην δοκιμασίαν πτυχιοῦχοι Πανεπιστημίου, φυσικομαθηματικῶν ἐπιστημῶν, διαρκεῖ δὲ ἡ ἐκπαίδευσίς των ἐν τῇ Ἠλεκτρικῇ ταύτῃ Σχολῇ ἐπὶ τριετίαν. Ἐκ τῶν ἀριστευσάντων δὲ ἐν ταῖς ἐξετάσεσι προσλαμβάνουσι τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους καὶ τοποθετοῦσιν αὐτοὺς ἐν τῇ κεντρικῇ Διευθύνσει, ἐπὶ τῶν τμημάτων τῆς διοικήσεως τῆς ὑπηρεσίας, ἐπὶ τῆς κατασκευῆς ἐναερίων καὶ ὑποβρυχίων γραμμῶν, καὶ εἰς τὸ σῶμα τῶν ἐπιθεωρητῶν. Παρ' ἡμῖν ἀτυχῶς οὐδένα τοιοῦτον ἐπιστήμονα ἔχει ὁ Τηλεγραφικὸς κλάδος. Ὡς πρὸς τὸ ὑποδεέστερον προσωπικόν, ὅπερ χειρίζεται τὰ τηλεγραφικὰ μηχανήματα, εἰς προπαιδευτὴς ἀσκεῖ τὸ ὡς ἀνωτέρω στραγολογηθὲν προσωπικόν. Ἂν δέ τις ἐκ τῶν νέων ὑπαλλήλων ἐντὸς τῶν πρώτων εἴκοσιν ἡμερῶν δὲν δυνηθῇ νὰ χειρισθῇ εὐχερῶς τὸ ἁπλούστερον ἐργαλεῖον Mors, ἀπαλάσσεται τῆς ὑπηρεσίας Τοῦτ' αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ καὶ παρ' ἡμῖν. Ὡς πρὸς τοὺς εἰς Εὐρώπην ἀποσταλησομένους δεον νὰ ὁρισθῶσι κατ' ἔτος ἐξετάσεις, εἰς ἃς νὰ γίνωνται δεκτοὶ πτυχιοῦχοι τῶν Φυσικομαθηματικῶν ἐπιστημῶν τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, γνωρίζοντες ἐπαρκῶς τὴν γαλλικήν, αἱ ἐξετάσεις δὲ νὰ γίνωνται γαλλιστὶ ἐπὶ θεμάτων ὑψηλῶν μαθηματικῶν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐκ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς. Λέγω ἵνα αἱ ἐξετάσεις γίνονται γαλλιστί, καθότι πολλοὶ ἐκ τῶν εἰς Εὐρώπην πεμπομένων ὑποτρόφων τῆς Κυβερνήσεως, μὴ γνωρίζοντες τὴν γλῶσσαν τοῦ τόπου, ἐν ᾧ θὰ ἐκπαιδευθῶσι, κατατρίβουσι πάντα τὸν χρόνον τῆς ὑποτροφίας των πρὸς ἐκμάθησιν τῆς γλώσσης ταύτης, πολλάκις δὲ καὶ ἀτελῶς ἐκμανθάνουσιν αὐτήν. Τοῖς καθίσταται ἐντεῦθεν δυσχερὲς νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις ἢ ἄλλαις εἰδικαῖς σχολαῖς διδασκαλίας.

Ἐπὶ σειράν τινων ἐτῶν, δέον νὰ πέμπωνται κατ' ἔτος ἀνὰ τρεῖς ἐκ τῶν ἀριστευσάντων, εἰς τὴν ἐν Παρισίοις ἢ ἐν Liège τοῦ Βελγίου ἀνωτάτην Τηλεγραφικὴν Σχολήν, ἂν δὲ μετὰ τριετῆ ἐν αὐτοῖς φοίτησιν εὐδοκιμήσωσιν ἐν ταῖς ἐξετάσεσι, νὰ προσλαμβάνωνται εἰς τὰς ἀνωτέρας τσλεγραφικὰς θέσεις μὲ τὸν βαθμὸν Τμηματάρχου Βας τάξεως. Οἱ οὕτω ἀποστελλόμενοι ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως ὀφείλουσι νὰ δίδωσιν ἐγγύησιν ὅτι μετὰ τὴν ἐπιστροφήν των ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ 20 ἔτη τὴν Κυβέρνησιν. Ἡ αὐτὴ πρόνοια ἐπάναγκες νὰ ληφθῇ περὶ ἐκπαιδεύσεως καὶ καταρτισμοῦ ἐν Εὐρώπῃ ἀνωτέρων ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων.

Προσωπικὸν γραμματοκομιστῶν καὶ τηλεγραφοδιανομέων

Νῦν προσλαμβάνονται μέχρις ἡλικίας 40 ἐτῶν, ὅπερ ἄτοπον διὰ πολλοὺς λόγους. Δέον νὰ ὁρισθῇ ὅπως γίνωνται δεκτοὶ οἱ ἄγοντες ἡλικίαν 18 μέχρις 28 ἐτῶν, νὰ καταβάλληται δὲ μείζων αὐστηρότης εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἡθικῆς ποιότητος καὶ τῶν ἄλλων προσόντων αὐτῶν, καθότι ἄνευ καλῶν κατωτέρων ὀργάνων οὐδεμία ὑπηρεσία δύναται νὰ εὐδοκιμήσῃ.

Ταχυδρομικὰ γραφεῖα.

Τὸ νῦν κρατοῦν σύστημα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν γραφείων καὶ δαπανηρὸν εἶναι καὶ ἀλυσιτελὲς κρίνεται. Ἂν μὴ σφάλλω, ὁ ἀριθμὸς τῶν γραφείων ἀνῆλθεν εἰς 500. Ἡ σύστασις τοιούτων γραφείων, ὧν ἡ διεύθυνσις ἀνατίθεται εἰς τὸν πρῶτον τυχόντα ἐπὶ μηνιαίᾳ 20δράχμῳ ἀμοιβῇ, καὶ οἰκονομικῶς καθίσταται ἐπιζήμιος καὶ εἰς τοὺς ἀλληλογραφοῦντας δὲν παρέχει πεποίθησιν. Τὰ γραφεῖα πρέπει νὰ περιορισθῶσι τὸ πολὺ εἰς διακόσιο, εἰς ἕκαστον δ' αὐτῶν νὰ προσκολληθῶσιν ἀνὰ τρεῖς ἢ τέσσαρες ἀγροτικοὶ διανομεῖς, ὑποχρεωμένοι νὰ διανύωσιν ἡμερησίως 25 χιλιόμετρα. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, καὶ τὰ ἐλάχιστα χωρία τῆς Ἐπικρατείας θὰ ἀπολαμβάνωσι τὰ ἀγαθὰ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ αὐτονομία αἰσθητὴ θὰ ἐπέλθῃ εἰς τὰς ὀπάνας τῆς μεταφορᾶς τῆς ἀλληλογραφίας, αἵτινες δυσαναλόγως ὑπερέβησαν ἐτησίως τὸ ποσὸν τῶν 500 χιλιάδων δραχμῶν, ἐν ᾧ χρόνῳ καὶ τὸ δίκτυον τῶν Σιδηροδρόμων ἐν Πελοποννήσῳ σχεδὸν συνεπληρώθη καὶ ἡ διὰ θαλάσσης συγκοινωνία διὰ τῶν διαφόρων Ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιρειῶν ἐπεξετάθη καὶ πυκνοτέρα παρ' ἄλλοτε κατέστη.

Τέλη ἐπιστολῶν ἐσωτερικοῦ.

Ἐπὶ εἰκοσαετίαν ἐφηρμόσθη τὸ 20λεπτον τέλος ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀκριβῶς κλίμακι, τῇ γενομένῃ δεκτῇ παρ' ἁπασῶν τῶν Διευθύνσεων τοῦ Ταχυδρομικοῦ Συνδέσμου διὰ τὴν διεθνῆ διαμοιβὴν τῶν ἐπιστολῶν. Ἡ ἁπλῆ διαβάθμισις αὕτη ἦτο εὐχερῶς ἐφαρμόσιμος παρά τε τῶν ὑπαλλήλων καὶ παρὰ τοῦ κοινοῦ, οὐδὲν δὲ παράπονον εἶχεν ἐγερθῇ διὰ τὴν διαβάθμισιν ταύτην, γενικῶς μόνον ἐκρίνετο ἐπιβαλλομένη ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἐσωτερικοῦ τέλους. Ἐν τούτοις, ἀντιγράφοντες τὰ ἐν ἄλλαις χώραις ὑπὸ ἄλλους ὅρους καὶ συνθήκας κρατοῦντα, μετεβάλομεν τὴν διαβάθμισιν, ἀφήσαντες τὸ αὐτὸ 20λεπτον τέλος καὶ ὁρίσαντες μέχρι 30 γραμμαρίων λεπτὰ 30, μέχρι 100 γραμμαρίων λεπτὰ 60, ἄνω δὲ τῶν 100 γραμματίων προστίθενται 10 λεπτὰ ἀνὰ 20 γραμμάτια. Ἡ πολύπλοκος διαβάθμισις αὕτη, ὑπὸ τὰς ἀτελείας ὑφ' ἃς διατελοῦσι πᾶσαι αἱ ἑλληνικαὶ ὑπηρεσίαι, καὶ δυσεφάρμοστος ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ εἶναι, καὶ σπουδαίαν ἐλάττωσιν ἐπηνεγκεν εἰς τὰς ταχυδρομικὰς προσόδους. Γνωρίζω ὅτι πολλοὶ ἐπαρχιῶται, διαμένοντες ἐν Ἀθήναις, συγκεντροῦσι τὰς ἐπιστολάς των καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὰς ἐντὸς ἑνὸς περικαλύμματος εἰς τὰς πατρίδας των καὶ πάνάπαλιν διὰ τέλους λεπτῶν 60, ζημιουμένου ἐντεῦθεν τοῦ Δημοσίου δραχ. 1,40, καθότι ὁ μέσος ὅρος βάρους ἐπιστολῆς εἶναι 10 γραμμάρια, ἐντὸς δὲ φακέλλου βάρους 100 γραμμαρίων δύνανται νὰ σταλῶσι 10 ἐπιστολαί. Ἕνεκο οἰκονομικῶν λόγων δὲν εὑρέθη συμφέρον νὰ ἐλαττωθῇ τὸ τέλος τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰς 15 ἢ 10 λεπτά. ἀλλ' ἡ ἀσυνειδήτως πως ἐλάττωσις τοῦ τέλους τῶν ἐπιστολικῶν δελταρίων εἰς 5 λεπτὰ καὶ τῶν βραχειῶν ἐπιστολῶν εἰς 10, ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα σημαντικὴν ἐλάττωσιν τῶν εἰσπράξεων τῶν τελῶν.

Τὰ ἐπιστολικὰ δελτάρια δὲν εἰσήχθησαν εἰς τὰς ταχυδρομικὰς ὑπηρεσίας ὅπως ἀντικαταστήσωσιν ἢ καταργήσωσι τὰς ἐπιστολάς, ἀλλ' ὅπως διευκολύνωσι τοὺς ἀλληλογραφοῦντας, δυναμένους νὰ γράφωσιν ἐπὶ ποδὸς ἐν τοῖς θυριδίοις τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων κατεπειγούσας ἀνακοινώσεις. Τὸ αὐτὸ σκοποῦσι καὶ αἱ βραχεῖαι ἐπιστολαί, αἵτινες δὲν ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ ἥμισυ τέλος τῶν συνήθων ἐπιστολῶν. Καὶ ἐν Γαλλίᾳ, ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Αὐστρίᾳ τὸ τέλος τῶν βραχειῶν ἐπιστολῶν εἶναι τὸ αὐτό, οἷον καὶ τὸ τῶν συνήθων ἐπιστολῶν, καὶ οὐδεὶς ὑφίσταται λόγος ὅπως ἢ διάφορον, τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον πρὸς κατασκευὴν τῆς βραχείας ἐπιστολῆς ἡ ὑπηρεσία ὑποβάλλεται εἰς δαπάνην. Παρ' ἡμῖν δ' ἑκάστη βραχεῖα ἐπιστολὴ κοστίζει περίπου 4 λεπτά· ὥστε τὸ Δημόσιον ἐκ μιᾶς τοιαύτης ὠφελεῖται 6 μόνον λεπτά, ζημιούμενον ἐξ ἄλλου 14 λεπτὰ ὅση εἶναι ἡ πρὸς τέλος τῆς συνήθους ἐπιστολῆς διαφορά, φρονῶ δὲ ὅτι δὲν ἦτο συμφέρουσα ἡ τύπωσις αὐτῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἀλλ' ἠδύνατο ἡ κατασκευή των νὰ ἐκτελεσθῇ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ἐνθαρρυνομένης οὕτω τῆς ἐπιτοπίου χειροτεχνίας, καὶ χωρὶς νὰ φέρωσιν ἔκτυπον τὸ γραμματόσημον, ὅπερ ἠδύναντο νὰ ἐπικολλῶσιν οἱ ἀλληλογραφοῦντες, εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι τὰ ἐν Ἀθήναις καταστήματα ἠδύναντο μὲ δαπάνην 1 λεπτοῦ δι' ἑκάστην νὰ κατασκευάσωσι τὰς βραχείας ἐπιστολάς, ἃς λιανικῶς νὰ πωλῶσι τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα ἀνὰ 5, πρὸς 5 λεπτά.

Διὰ τῶν πενταλέπτων δελταρίων κατηνέχθη καίριον πλῆγμα εἰς τὰς ταχυδρομικὰς προσόδους, διότι πολλοὶ διὰ δύο δελταρίων μεταβιβάζουσιν ἐπαρκῶς, ὅ,τι μόνον δι' ἐπιστολῆς θὰ ἠδύναντο νὰ πράξωσιν.

Ἂν τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους ἐπιτρέψωσι, τὸ τέλος τῶν συνήθων ἐπιστολῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ εἰς 15 λεπτὰ ἀνὰ 15 γραμμάρια βάρους, τὸ αὐτὸ δὲ τέλος νὰ ὁρισθῇ φυσικῶς καὶ διὰ τὰς βραχείας ἐπιστολάς. Τὸ τέλος δὲ τῶν δελταρίων τοῦ ἐσωτερικοῦ νὰ ὁρισθῇ εἰς 10 λεπτά